

[Helge Nielsen.]

nalisering eller besparelser på forsvarsbudgettet er eller vil blive afskediget.

Jeg fik dengang ikke noget klart svar fra ministeren. Jeg fik en kryptisk udtalelse gående ud på, at den nuværende regering ville følge samme retningslinjer, som tidligere ministre havde anlagt i lignende sager, samt at man ville behandle disse folk på en human måde. Nu er der jo sikkert forskel på, hvad en konservativ minister mener er human, og hvad en socialdemokratisk minister lægger i de samme ord.

Jeg er blevet gjort bekendt med, at ministeren har meddelt Dansk Smede- & Maskinarbejder-Forbund, at man ikke har muligheder for at imødekomme forbundets ønsker om efterlønsordning. Derfor spørger jeg nu ministeren: hvad lå der i den før-omtalte bemærkning om at følge den hidtidige praksis? Der er ikke meget, der tyder på, at ministeren vil følge den praksis, daværende forsvarsminister Poul Hansen fulgte i sagen vedrørende krudtværket i Frederiksværk, en indstilling, der i øvrigt blev enstemmigt vedtaget af finansudvalget den 20. januar 1965. Der er heller ikke meget, der tyder på, at ministeren agter at fortsætte de forhandlinger, forhenværende forsvarsminister Victor Gram var midt i vedrørende personellets ønsker om efterlønsordninger og anden beskæftigelse ved afskedigelse fra forsvarets virksomheder. Disse forhandlinger havde til formål at sikre det overflødiggjorte personale enten anden beskæftigelse inden for forsvarret eller andre af statens virksomheder eller en betryggende efterlønsordning.

Det, den nuværende minister har foretaget sig i denne sag, tyder ikke på forståelse for disse problemer eller på en human behandling af disse mennesker. Derfor rejser jeg igen spørgsmålet om, hvad ministeren agter at foretage sig i denne sag. Jeg gør det ud fra, at jeg måske i første omgang må betragte afslaget til smedene som en fejltagelse fra forsvarsministeriets side.

Forsvarsministeren (*Ninn-Hansen*):

Spørgsmålet om efterlønsordninger for civilarbejderne under forsvarsministeriet blev rejst over for mig efter flere forhandlinger med organisationerne. Efter henstilling fra disse organisationer fremsendte jeg til lønningministeriet en henvendelse, hvori organisationernes ønske om en efterlønsordning blev refereret. Ønskerne gik ud på, at der blev iværksat en efterlønsordning for det civile personale, der afskediges fra forsvarret i forbindelse med nedlæggelse af virksomheder, rationalisering, besparelsesforanstaltninger og udflytning af virksomheder.

Fra lønningministeriet har jeg i denne måned modtaget svar på henvendelsen. Det anføres i lønningministeriets skrivelse, at man af principielle grunde og af hensyn til konsekvenserne ikke mener at kunne gå ind for gennemførelse af de nævnte særlige ordninger. Lønningministeriets afslag er i overensstemmelse med et svar, der blev givet den 8. januar 1968 af økonomiministeriet — jeg beder hr. Helge Nielsen om at bemærke datoen. Dette svar var forårsaget af en lignende henvendelse om særlige ordninger for det personale, der var blevet afskediget i efteråret 1967 som følge af Padborglejrens nedlæggelse. Økonomiministeriet henviste dengang til, at den særordning, der i sin tid blev truffet for personalet ved hærens krudtværk, var af en ganske ekstraordinær karakter og var begrundet i de særlige forhold, som gjorde sig gældende for det omhandlede personale. Det blev også i skrivelsen af 8. januar 1968 anført, at man af principielle grunde og af hensyn til konsekvenserne ikke kunne gå ind for særlige ordninger.

Der vil således ikke efter denne praksis være muligheder for at opfylde personorganisationernes ønsker om en særlig efterlønsordning, og jeg behøver næppe at tilføje over for hr. Helge Nielsen, at den praksis, vi har nu, altså er en fortsættelse af den tidligere regerings på dette område.

En del af det personale, der er afskediget